

Ik weet niet wat ik zeggen moet
want niets maakt het weer goed
Niets zet het verdriet stop
Niets vult het gemis op

Ik weet niet wat ik zeggen wil
geen woorden, ik blijf stil
Niets zet de tranen stop
Niets vult de leegte op

Ik weet niet wat ik zeggen kan
want
niemand
komt er terug van

Kwam jij een kamer in
nam je de ruimte in beslag
met kinderlijk enthousiasme
en je bulderende lach

Groot en sterk, onwankelbaar
maar stiekem zo fragiel
dat zag de buitenwereld niet
totdat het doek toch viel

Verdriet slokte je op
Ziekte verslond jouw kracht
Maar jij bleef dapper vechten

tot die laatste nacht

Ik mis je en blijf je missen
en minder wordt het niet
maar ik groei er wel omheen
zonder dat iemand het ziet

Ik kan er beter mee dealen
het hoort er gewoon bij
Ik kan het gemis beter aan:
het is een deel van mij